Europski parlament
2024-2029

USVOJENI TEKSTOVI

P10_TA(2026)0271

Zajednička komunikacija o humanitarnoj pomoći (JOIN(2026)0025)

Rezolucija Europskog parlamenta od 9. srpnja 2026. o Zajedničkoj komunikaciji o humanitarnoj pomoći (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Europski parlament,

– uzimajući u obzir Zajedničku komunikaciju Komisije i Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 27. svibnja 2026. naslovljenu „Obrana vrijednosti, poticanje reformi, postizanje učinka: humanitarno djelovanje EU-au promjenjivom globalnom poretku” (JOIN(2026)0025) (Zajednička komunikacija o humanitarnoj pomoći) i popratne zajedničke radne dokumente službi o strateškom pristupu diplomaciji EU-a u području humanitarne pomoći (SWD(2026)0312), o integriranom pristupu nestabilnosti (SWD(2026)0313) i o humanitarnim lancima opskrbe (SWD(2026)0314),

– uzimajući u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a 1325 (2000.) od 31. listopada 2000. i devet naknadnih rezolucija Vijeća sigurnosti UN-a o ženama, miru i sigurnosti,

– uzimajući u obzir pitanje upućeno Komisiji o Zajedničkoj komunikaciji o humanitarnoj pomoći (JOIN(2026)0025)(O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– uzimajući u obzir članak 142. stavak 5. i članak 136. stavak 2. Poslovnika,

– uzimajući u obzir Prijedlog rezolucije Odbora za razvoj,

A. budući da se humanitarne potrebe brzo povećavaju i premašuju dostupna financijska sredstva; budući da danas više od 300 milijuna ljudi treba humanitarnu pomoć; budući da je UN uputio globalni apel za prikupljanje 33 milijarde USD te da ta sredstva namjerava iskoristiti kako bi 2026. pružio pomoć 135 milijuna ljudi u 50 zemalja; budući da je slijedom istovjetnog apela UN-a za 2025. godinu prikupljeno samo 12 milijardi USD, što je najniža razina

financiranja u posljednjih deset godina[1];

B. budući da kršenja međunarodnog humanitarnog prava dosežu alarmantne razine, uključujući namjerne napade na civile i njihova ubojstva, uništavanje osnovne infrastrukture kao što su škole i bolnice, rašireno seksualno nasilje, novačenje djece u redove boraca, napade na humanitarne djelatnike i medicinsko osoblje, prisilno raseljavanje, izgladnjivanje kao metodu ratovanja te namjerno uskraćivanje humanitarne pomoći i instrumentalizaciju pristupa humanitarnoj pomoći;

C. budući da te povrede predstavljaju kršenje obveza međunarodnog humanitarnog prava, uključujući rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a 2286 (2016.) i 2417 (2018.); budući da se humanitarna pomoć nikada ne bi smjela instrumentalizirati i da bi trebala dopirati do civila kojima je potrebna, bez ometanja ili diskriminacije bilo koje vrste, te uz puno poštovanje međunarodnog humanitarnog prava;

D. budući da ograničenja u pogledu pristupa, uključujući birokratske prepreke, ograničenja u kontekstu kretanja i upletanje sukobljenih strana, sve više ograničavaju sposobnost humanitarnih aktera da dopru do pogođenog stanovništva;

E. budući da je Ured UN-a za koordinaciju humanitarnih pitanja (OCHA) pokrenuo postupak humanitarnog restrukturiranja na razini cjelokupnog sustava kako bi globalni sustav humanitarne pomoći postao učinkovitiji i djelotvorniji;

F. budući da EU i njegove države članice osiguravaju najveći udio globalnog humanitarnog financiranja[2];

G. budući da humanitarni opskrbni lanci, od nabave do konačne isporuke, čine do 80 % ukupnih troškova humanitarne pomoći na svjetskoj razini;

H. budući da je nakon šokova tijekom posljednjih pet godina globalna nestabilnost i dalje na gotovo rekordno visokoj razini[3];

I. budući da su sukobi, klimatske promjene i gospodarski čimbenici tri glavna faktora uslijed kojih se povećavaju potrebe za humanitarnom pomoći, što produbljuje probleme nesigurnosti opskrbe hranom, raseljavanja i zdravstvenih rizika te povećava učestalost i intenzitet

---

1 Ured Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih poslova, Izvješće o humanitarnoj pomoći na svjetskoj razini za 2026., https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Europsko vijeće i Vijeće, „Humanitarna pomoć”, https://www.consilium.europa.eu/en/policies/humanitarian-aid/.

3 Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD), „Izvješće o nestabilnosti za 2025.”, OECD Publishing, Pariz, 2025., https://doi.org/10.1787/81982370-en.

katastrofa; budući da podizanje razine mora može predstavljati egzistencijalnu prijetnju malim otočnim državama u razvoju, koje se ubrajaju u zemlje najosjetljivije na klimatske promjene, što dovodi do povećane potrebe za humanitarnim djelovanjem i mjerama pripravnosti;

J. budući da u vrijeme sukoba i kriza postojeća rodna neravnopravnost često biva sve veća, što dovodi do toga da su žene i djevojčice, osobito one koje se suočavaju s intersekcijskim oblicima ranjivosti, nerazmjerno pogođene sukobima, raseljavanjem, rodno uvjetovanim nasiljem i isključivanjem iz usluga kojima se spašavaju životi kao i postupaka donošenja odluka; budući da je u prošlosti udio bilateralne humanitarne pomoći usmjerene na promicanje ciljeva rodne ravnopravnosti bio nizak te da se posljednjih nekoliko godina dodatno smanjio i da je u razdoblju od 2021. do 2022. stagnirao na stopi od 17 %[4]; budući da organizacije pod vodstvom žena primaju samo 0,4 % bilateralne pomoći u nestabilnim državama[5];

K. budući da prisilno raseljavanje doseže dosad nezabilježene razine i da znatan udio svjetskih izbjeglica i interno raseljenih osoba živi u nestabilnim državama s niskim prihodima, što je uzrok sve veće potrebe za humanitarnom pomoći i uslugama zaštite;

Zaštita – poštovanje međunarodnog humanitarnog prava i humanitarnih načela, zaštita civila i humanitarnih djelatnika te razvoj zajedničke strategije humanitarne diplomacije

1. pozdravlja obveze preuzete u Zajedničkoj komunikaciji o humanitarnoj pomoći u pogledu međunarodnog humanitarnog prava i humanitarnih načela čovječnosti, nepristranosti, neutralnosti i neovisnosti; podsjeća na to da je međunarodno običajno humanitarno pravo obvezujuće za sve strane u oružnom sukobu; oštro osuđuje ometanje pružanja humanitarne pomoći; izražava svoje duboko protivljenje i osudu kada riječ o isporuci humanitarne pomoći čiji je cilj podupiranje vojnih programa kao i o politizaciji humanitarne pomoći, koja se očituje u strogom ograničavanju pristupa pomoći kojom se spašavaju životi te tako ugrožavaju temeljna humanitarna načela;

2. poziva Komisiju da osudi nepoštovanje međunarodnog humanitarnog prava i da u svojim vanjskim odnosima aktere koji krše međunarodno humanitarno pravo dosljedno poziva na odgovornost;

3. poziva Komisiju, Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) i države članice da ojačaju mjere za zaštitu humanitarnog prostora, osiguraju usklađenost s međunarodnim humanitarnim pravom i humanitarnim načelima, ojačaju mehanizme odgovornosti, uklone

---

4 OECD, „Razvojno financiranje za rodnu ravnopravnost 2024.”, OECD Publishing, Pariz, 2024., https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 Glavni tajnik UN-a, „Žene, mir i sigurnost – izvješće glavnog tajnika UN-a”, 5. rujna 2025.

nedostatke u nadzoru nad kršenjima, među ostalim prikupljanjem podataka i provedbom projekata kao što je „Međunarodno humanitarno pravo u fokusu”, ali i da ne sklapaju partnerstava kojima bi se ugrozila ta načela;

4. poziva Vijeće, Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i države članice da nastave osiguravati da restriktivne mjere i prakse smanjenja rizika za banke omogućuju principijelno humanitarno djelovanje, među ostalim sustavnim uključivanjem i primjenom učinkovitih, jasnih i operativnih stalnih humanitarnih izuzeća i zaštitnih mjera u svim relevantnim restriktivnim mjerama, nadovezujući se na stalno izuzeće utvrđeno Rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 2664 (2022.);

5. ističe da, ako EU financira i isporučuje humanitarnu pomoć namijenjenu spašavanju života i sprečavanju gladi, a treća zemlja je ometa ili blokira, EU mora iskoristiti sav politički, diplomatski, pravni i gospodarski utjecaj koji mu je na raspolaganju kako bi osigurao hitan i neometan prolaz te pomoći i osigurao da ona stigne do stanovništva kojemu je potrebna; poziva Komisiju i ESVD da sustavno upozoravaju na takvo ometanje na najvišoj političkoj razini i da poduzmu sve potrebne mjere protiv država, subjekata ili pojedinaca odgovornih za ometanje kako bi se postigla hitna i neometana isporuka humanitarne pomoći;

6. poziva Komisiju da intenzivira svoju potporu mjerama sigurnosti i zaštite s ciljem zaštite humanitarnih djelatnika, među ostalim provedbom programa osposobljavanja, u prvom redu kada je riječ o lokalnom osoblju, ali i razvojem zajedničkih minimalnih sigurnosnih standarda za humanitarnu zajednicu, povećanjem sigurnosne koordinacije i dostupnosti ključnih sigurnosnih podataka, udruživanjem sigurnosnih resursa i razvojem zajedničkih inicijativa s humanitarnim partnerima, usmjerenih, među ostalim, na nove prijetnje kao što su dezinformacije; apelira na Komisiju da program „Protect Aid Workers” učini stalnim, globalnim programom s adekvatnim financijskim sredstvima;

7. poziva Komisiju da poveća potporu uslugama u području mentalnog zdravlja i psihosocijalne podrške za humanitarne djelatnike, osobito lokalno osoblje, s obzirom na visoke razine stresa i traume prisutne u kontekstu humanitarnih operacija;

8. najoštrije osuđuje porast broja napada na humanitarne djelatnike i njihovih ubojstava u područjima sukoba; podsjeća države na njihovu obvezu poštovanja i zaštite humanitarnog osoblja kao i na to da namjerni napadi na osoblje koje sudjeluje u misijama humanitarne pomoći predstavlja ratni zločin; oštro osuđuje upotrebu takozvanih taktika dvostrukog napada, zabilježenih u sukobima, među ostalim u Ukrajini, Gazi i Libanonu, pri čemu nakon početnog napada slijedi jedan ili više naknadnih napada, koji su često usmjereni na civile i spasioce, u prvom redu humanitarne djelatnike, i koji mogu

predstavljati ratni zločin; poziva Komisiju i države članice da nedvosmisleno osude ubojstva humanitarnih djelatnika te da ulažu u istrage i kazneni progon počinitelja;

9. poziva Komisiju, ESVD, delegacije EU-a, posebne predstavnike EU-a i države članice da uz primjenu pristupa Tima Europa rade na zajedničkoj strategiji EU-a u pogledu humanitarne diplomacije, uz blisko savjetovanje s humanitarnim djelatnicima, uključujući partnere iz međunarodnih nevladinih organizacija; ističe da bi učinkovita humanitarna diplomacija trebala biti prilagođena situaciji, temeljena na podacima i izgrađena na lokalno ukorijenjenom zagovaranju i stručnom znanju, kao i na sustavnom dijalogu s lokalnim i nacionalnim humanitarnim partnerima te najizloženijim akterima na terenu, uključujući lokalne organizacije civilnog društva i organizacije za prava žena, koje često prve odgovaraju na humanitarne potrebe;

10. ističe da djelotvorna i učinkovita humanitarna diplomacija zahtijeva jačanje koordinacije među svim relevantnim humanitarnim i političkim akterima te iskorištavanje svih mogućih diplomatskih alata, među ostalim uspostavom kontaktnih točaka za humanitarnu diplomaciju i ciljanih komunikacijskih strategija, radi jačanja sposobnosti EU-a da štiti humanitarni prostor u oružanim sukobima te da se zalaže za sprečavanje kršenja međunarodnog humanitarnog prava;

11. naglašava potrebu za jačanjem kapaciteta EU-a za praćenje i dokumentiranje slučajeva kršenja međunarodnog humanitarnog prava, među ostalim na temelju podupiranja neovisnih mehanizama odgovornosti i suradnje s međunarodnim istražnim tijelima;

12. pozdravlja predanost EU-a jačanju zagovaranja i potpore sektoru zaštite kao središtu humanitarnog djelovanja te rodnoj ravnopravnosti; zabrinut je zbog naglog porasta napada na humanitarne radnike, medicinsko osoblje i humanitarnu infrastrukturu te zbog porasta rodno uvjetovanog nasilja, uključujući seksualno nasilje povezano sa sukobima, u humanitarnom kontekstu[6]; poziva Komisiju, ESVD, delegacije EU-a i države članice da žene i djevojčice stave u središte napora u području humanitarne pripravnosti i odgovora, da usvoje uključiv pristup i ojačaju potpunu provedbu Programa o ženama, miru i sigurnosti, uključujući mjere za zaštitu žena i djevojčica od rodno uvjetovanog nasilja, te da ojačaju potpuno, ravnopravno i smisleno sudjelovanje žena u svim fazama mirovnih procesa, među ostalim u okviru humanitarnih odgovora i napora za oporavak; poziva Komisiju i države članice da u nestabilnim kontekstima pruže 5 % svoje službene razvojne pomoći organizacijama koje vode žene i organizacijama za prava žena, s

---

6 Glavni tajnik UN-a, „Conflict-related Sexual Violence – Report of the Secretary-General” (Seksualno nasilje povezano sa sukobima – izvješće glavnog tajnika), 21. travnja 2026.

pomoću fleksibilnog i dugoročnog financiranja, s obzirom na važnu ulogu koju graditeljice mira i organizacije koje vode žene imaju kao osobe koje prve reagiraju u humanitarnim krizama i, istodobno, kao graditeljice mira, posrednice i razvojni akteri u svojim zajednicama; pozdravlja činjenicu da će Komisija ojačati svoj angažman u području zdravstvene skrbi u području spolnog i reproduktivnog zdravlja i reproduktivnih prava u humanitarnom okruženju, među ostalim putem programa SHIELD (Inicijativa za spolno i reproduktivno zdravlje u izvanrednim situacijama i dostojanstven život), te poziva Komisiju da tom programu dodijeli dostatna sredstva;

Uspješnost – Unapređenje humanitarne reforme usmjerene na ljude, postizanje djelotvornijih i učinkovitijih humanitarnih odgovora

13. duboko žali zbog globalne humanitarne i razvojne krize te odluke nekoliko ključnih donatora, uključujući nekoliko država članica EU-a, da smanje svoje proračune za pomoć; poziva države članice da poduzmu vjerodostojne korake prema ispunjenju zajedničke obveze EU-a da 0,7 % bruto nacionalnog dohotka osigura kao službenu razvojnu pomoć, pri čemu je 10 % namijenjeno humanitarnom djelovanju;

14. izražava zabrinutost zbog toga što bi sve veća geopolitička konkurencija i promjena prioriteta donatora mogli preusmjeriti pozornost i resurse s najmanje razvijenih i najnestabilnijih zemalja svijeta; poziva Komisiju i države članice da primjenjuju transparentne kriterije koji se temelje na potrebama pri dodjeli humanitarne pomoći i da osiguraju dostatno i održivo financiranje za krize koje su uglavnom zanemarene i nedovoljno financirane;

15. pozdravlja napore koje je Komisija uložila u poboljšanje učinkovitosti pomoći i kvalitete humanitarnog financiranja u kontekstu humanitarnog oporavka UN-a te u davanje prednosti onima kojima je pomoć najpotrebnija; naglašava da su, osim količine pomoći, kvaliteta i odgovornost u pogledu humanitarne pomoći EU-a od ključne važnosti te da humanitarne reforme moraju biti utemeljene na potrebama, usmjerene na rezultate i usredotočene na učinkovitost i stvarni učinak; naglašava, međutim, da taj postupak ne smije postati pristup koji se temelji isključivo na smanjenju troškova i kojim se ugrožava principijelno pružanje pomoći na temelju potreba; poziva Komisiju da se zalaže za to da se resursi stvoreni povećanjem učinkovitosti u okviru humanitarne obnove ponovno ulože u najizloženije humanitarne odgovore, a ne da se smanje ukupne razine pomoći; poziva Komisiju i države članice da osiguraju da sve humanitarne reforme koje provode budu usmjerene na ljude i rodno osjetljive usklađivanjem postupaka financiranja, usklađenosti i reformi s ciljevima kvalitete, lokalizacije i odgovornosti prema pogođenom stanovništvu;

16. potiče Komisiju da nastavi ulagati napore u povećanje djelotvornosti,

učinkovitosti, ekološke održivosti i otpornosti humanitarnih lanaca opskrbe; poziva Komisiju da te reforme osmisli zajedno s provedbenim akterima i da ih podupre odgovarajućim financijskim sredstvima;

17. prima na znanje obvezu Komisije da rasporedi najmanje dvije trećine svojeg humanitarnog financiranja putem transformativnih modaliteta kojima se povećava fleksibilnost i učinkovitost te smanjuje administrativno opterećenje partnera; potiče Komisiju da, prema potrebi, dodatno proširi upotrebu pomoći u gotovini kao učinkovitog i dostojanstvenog načina pružanja humanitarne pomoći usmjerenog na ljude;

18. snažno podupire program i plan lokalizacije; traži od Komisije da do kraja 2026. izvijesti o napretku koji je ostvarila u postizanju svojeg cilja da do 2027. godine 25 % humanitarne pomoći što izravnije pruži lokalnim akterima putem međunarodnih agencija i organizacija, specijaliziranih agencija država članica i partnerskih nevladinih organizacija, naglašavajući pritom središnju ulogu UN-a u koordinaciji međunarodnog humanitarnog odgovora na katastrofe i oružane sukobe; traži od Komisije da razmotri kako može ostvariti daljnji napredak u pogledu lokalizacije nakon 2027.;

19. poziva Komisiju i države članice da osiguraju smislenu lokalizaciju i pravedna partnerstva s lokalnim pružateljima pomoći, među ostalim osiguravanjem aktivne uloge lokalnih aktera u donošenju humanitarnih odluka, planiranju, praćenju i evaluaciji humanitarnih odgovora; snažno pozdravlja predanost EU-a ulaganju u angažman lokalnih aktera u humanitarnoj diplomaciji; poziva Komisiju da lokalnim akterima pojednostavi pristup humanitarnom financiranju EU-a, među ostalim smanjenjem administrativnih prepreka, prilagodbom zahtjeva u pogledu usklađenosti i izvješćivanja te povećanjem upotrebe predvidljivih i posredničkih mehanizama financiranja;

Partnerstvo – Ususret integriranom pristupu nestabilnosti

20. naglašava da se općim pristupom EU-a nestabilnim kontekstima mora osigurati usklađenost njegovih humanitarnih, razvojnih i sigurnosnih instrumenata i usklađenost s humanitarnom, razvojnom i mirovnom povezanošću te smisleno integrirati okolišna i klimatska pitanja; poziva Komisiju i države članice da povećaju potporu raseljenom stanovništvu i zajednicama koje su ih primile, da ulažu u trajna rješenja i samodostatnost te da osiguraju da se odgovorima na dugotrajno raseljavanje poveže humanitarno, razvojno i mirovno djelovanje;

21. prepoznaje važnost koordiniranih pristupa među humanitarnim, razvojnim i mirovnim akterima u nestabilnim i sukobima pogođenim kontekstima; naglašava da se takvom koordinacijom moraju u potpunosti poštovati različiti mandati i operativna načela

humanitarnog djelovanja; upozorava na podređivanje humanitarne pomoći svim ciljevima koji nisu vođeni humanitarnim načelima jer takvo podređivanje može ugroziti siguran pristup humanitarnoj pomoći i njezino prihvaćanje od strane pogođenih zajednica i sukobljenih strana te može korisnike i humanitarno osoblje izložiti dodatnim rizicima;

22. traži od Komisije da pruži dodatne smjernice o integraciji djelovanja u području humanitarnog djelovanja, razvoja i mira s pomoću sekvenciranog, komplementarnog ili zajedničkog financiranja s državama članicama; potiče Komisiju da iskoristi dostupnu fleksibilnost u instrumentima financiranja kako bi na odgovarajući način odgovorila na krize u nestabilnim kontekstima;

23. naglašava važnost trajnog angažmana u nestabilnim okruženjima pogođenima sukobima, uz pristup usmjeren na ljude koji je u potpunosti usklađen s UN-ovim ciljevima održivog razvoja i načelom da nitko ne smije biti zapostavljen; naglašava da bi intervencije u nestabilnim okruženjima pogođenima sukobima trebale biti usmjerene na strukturne pokretače siromaštva i nejednakosti, unaprijediti ljudski razvoj i prvo doprijeti do najranjivijih osoba bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi, uz istodobno jačanje upravljanja, institucijskih kapaciteta i pristupa osnovnim uslugama;

24. podržava napore za jačanje koordinacije Tima Europa u nestabilnim kontekstima i jačanje partnerstava sa zemljama izvan EU-a, regionalnim i multilateralnim organizacijama, međunarodnim razvojnim bankama, privatnim sektorom i filantropskim organizacijama; poziva Komisiju da blisko surađuje s lokalnim akterima i organizacijama civilnog društva te lokalnim zajednicama u nestabilnim kontekstima kako bi se ojačala održivost, otpornost i odgovornost u zajednici;

25. pozdravlja najavu Komisije da će razviti novi globalni program za višesektorske procjene potreba i ulaganja u kvalitetu podataka, interoperabilnost, sigurnu razmjenu podataka i snažnije analitičke alate i alate za izvješćivanje, uključujući alate za promatranje Zemlje i modeliranje, kako bi se ojačalo donošenje odluka na temelju dokaza i omogućili brži, koordiniraniji i učinkovitiji humanitarni odgovori;

26. naglašava važnost izrade programa kojima se uzimaju u obzir sukobi te poziva Komisiju i partnere da sustavno integriraju analizu sukoba u humanitarne i razvojne intervencije u nestabilnim kontekstima;

27. poziva na to da se delegacijama EU-a omogući dostatna operativna fleksibilnost za prilagodbu programa nestabilnim kontekstima koji se brzo mijenjaju te za učinkovitu koordinaciju političkog dijaloga i provedbe u okviru povezanosti humanitarne pomoći, razvoja i mira;

28. prima na znanje namjeru Komisije da poveća financiranje projekata kojima se podupiru sudjelovanje privatnog sektora i inovativna ulaganja u podjelu rizika u dugotrajnim humanitarnim kontekstima;

potiče Komisiju da utvrdi najprikladnije alate za svaki kontekst, osiguravajući pristup ulaganjima kojim se uzimaju u obzir sukobi, te da procijeni uvođenje strategije Global Gateway kao instrumenta EU-a za izgradnju otpornosti i održivog razvoja u nestabilnim okruženjima, među ostalim za najakutnije i najhitnije potrebe;

29. poziva Komisiju da podrži odgovorno sudjelovanje privatnog sektora u humanitarnim kontekstima, u skladu s humanitarnim načelima i zahtjevima u pogledu transparentnosti i odgovornosti, istodobno doprinoseći održivom i uključivom razvoju, među ostalim otvaranjem dostojanstvenih radnih mjesta i smanjenjem siromaštva;

30. naglašava da bi se službena razvojna pomoć trebala dodjeljivati tamo gdje je najpotrebnija i da mora ostati ključan alat za rješavanje humanitarnih potreba i pružanje usluga kojima se spašavaju životi stanovništvu pogođenom krizom, što su preduvjeti za stabilna, uključiva i prosperitetna društva; naglašava da javno-privatna partnerstva mogu dopuniti, ali ne smiju zamijeniti službenu razvojnu pomoć za isporuku humanitarne pomoći i potporu otpornosti;

31. poziva Komisiju da redovito prati provedbu obveza u pogledu nestabilnosti i da svake dvije godine izvješćuje Parlament o njihovoj provedbi; naglašava važnost bliske koordinacije između službi Komisije, ESVD-a i delegacija EU-a, među ostalim putem namjenskih okvira za nestabilnost; traži od Komisije da dodatno pojasni ulogu službi uključenih u integrirani pristup nestabilnosti; poziva Komisiju i ESVD da aktivno surađuju s UN-om i drugim međunarodnim partnerima u rješavanju nestabilnosti;

Daljnji koraci i provedba

32. poziva Komisiju i ESVD da izrade jasan plan provedbe i praćenja obveza preuzetih u zajedničkoj komunikaciji o humanitarnoj pomoći i popratnim radnim dokumentima službi te da osiguraju potpunu uključenost Parlamenta u taj proces;

33. naglašava važnost parlamentarne diplomacije i demokratskog nadzora u jačanju odgovornosti i legitimnosti u pogledu humanitarnog djelovanja; naglašava doprinos međuparlamentarnih tijela, kao što su Parlamentarna skupština Afrike i EU-a i Zajednička parlamentarna skupština Organizacije afričkih, karipskih i pacifičkih država i EU-a, u vođenju dijaloga s partnerskim zemljama i regijama o humanitarnim potrebama, čime se štiti humanitarni prostor;

°

° °

34. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji, Europskoj službi za vanjsko djelovanje, Vijeću te vladama i parlamentima država članica.